

Paket Banke hrane uručen samohranoj majci Dijani Gojković

Stalno se sele, ali ih nemaština ne napušta

Nikšićanki Dijani Gojković i njenom maloljetnom sinu hitno je potrebna pomoć u hrani, odjeći, ali i novcu kako bi platili zakupninu za iznajmljeni stan i račun za struju. Gojkovićevo od Centra za socijalni rad prima 98 eura materijalnog obezbijeđena porodice (MOP) od čega je oko 19 eura na ime dječijeg dodatka, a mje-sečno samo za kiriju treba da izdvoji 70 eura. Ima teške zdravstvene probleme, a nedostatak novca pogoršava stanje. - Do djetetove treće godine kao samohrana majka primala sam 260 eura od Centra za socijalni rad. Mogli smo kako-tako od toga da preživimo i platimo stanaštinu, ali sada sa ovim primanjem ne mogu dovoljno ni hljeba da mu kupim. U velikoj sam nevolji i ne vidim izlaz ni za sebe ni za dijete, ogorčena je mlada majka. Paket od Banke hrane, olakašaće Dijani da barem neko vrijeme ne brine šta će spremiti da jede njeno dijete.

Kako je kazala, zbog dvije operacije koje je imalo neophodno mu je da se dobro hrani i ima uredan život što ona teško može da mu pruži. - Tokom zime, moji roditelji koji žive u Plužinama pomagali su mi u hrani. Međutim, ni oni više ne mogu. Otac je davno ostao bez posla, prima malu penziju, a nedavno je njemu zdravstveno stanje pogoršano. Dosta novca odlazi na njegovu terapiju, a izdržava i majku i moja dva brata. Žive u stanu od 26 kvadrata, i nije moguće da i mi budemo sa njima, ispričala je Gojkovićeva.

Do prošle godine stanovaла је у близини центра Nikшића zajedно са још једном самохраном мајком, а све да би подижелиле трошкове и олакшале себи и својој дјечи живот. Када су примијала драстично уманјена обје су morale да пронађу други и јефтинiji смјештaj, а Dijana se са дјететом zbog тога доселила у никшићко прigradsko насеље Kličevo. Od намјештaja nemaju ništa svoje, већ користе оно што су затекли код stanodavca. Gojkovićeva je kazala da u stanu nijesu добро riješeni dimni odvodi па су tokom zime imali problema sa šporetom na drva.

- Najteže mi je što moram boraviti u tuđim stanovima i plaćati, a potom mi za život ne ostane ništa. Dugovanje za struju poslednjih mjeseci dostiglo je 100 eura. Ljekari iz Nikšića su me uputili u Klinički centar radi daljeg ispitivanja i liječenja, ali ja nemam novca ni da platim kartu za prevoz. Ni dijete ne-mam gdje da ostavim. Dešava mi se da po nekoliko dana ne mogu da ustanem iz kreveta, nekad imam, a češće nemam lijekove da bih kontrolisala dijabetes. Ipak, moram zbog djeteta, da mu spremim hranu.,.

Zato molim da mi se pomogne, makar da mi se obezbijedi neki smještaj pa i to da plaćam samo da bude jeftinije nego što je ovo, kazala je Gojkovićeva. Neuslovni i za njih preskup prostor gdje žive dodatno im otežava ionako izuzetne životne okolnosti jer je od grada udaljen oko četiri kilometra. Dijana je zbog zdravstvenih problema teško pokretna, pa za svaki odlazak u Nikšić do bolnice na pregled neophodan joj je prevoz za koji nema novca. Dijete ove školske godine nije uključeno u predškolsko vaspitanje, koje bi mu bilo besplatno kao korisnicima MOP-a, a Dijana se nada da će se to od jeseni promijeniti, ukoliko opet ne budu morali mijenjati stan. Gojkovićevoj i njenom sinu svaka pomoć je dobrodošla.